

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

58. évfolyam, 295. szám

Ára: 70 fillér

Kedd, 1968. december 17.

Az arab államok nem élezik a válságot

Újabb tűzpárbajban robbant ki az immár hetek óta vibráló közel-keleti feszültség. A tűzérési lövedékváltásra ismét izraeli és jordániai erők között került sor. Az Amerikában tartózkodó Dajan tábornok, izraeli hadügyminisztert megkérdezték, mi a véleménye Huszein király állítólagos — később meg is cáfolt — nyilatkozatáról, amely szerint Jordánia lemondana a Jordán folyó nyugati partján levő, izraeli megszállás alatti területeiről, ha ott autonóm állam létesülne palesztinai arabok számára. Dajan elképzelhetetlennek minősítette egy ilyen ammani javaslat létét és kijelentette: ha véletlenül mégis elhangzott volna, annak kizárólag „szondázás jellege” lenne.

William Scranton, volt pennsylvaniai kormányzó, aki Nixon különmegbízottjaként körutat tett a Közel-Keleten, hétfőn egy tv-nyilatkozatban megismételte korábbi kijelentéseit arról, hogy az Egyesült Államoknak „egyenlő elbírálásban” kell részesítenie minden államot ebben a térségben. Scranton leszögezte, hogy az Egyesült Államoknak „egyre kevesebb barátja marad az arab államokban”, ahol a vezetők ugyanakkor nem törekednek a válság kiélezésére, a Szovjetunió pedig több ízben is készkedik mutatkozni arra, hogy közreműködjen a feszültség csökkentésében — állapította meg Scranton.

A VDK nyilatkozata a párizsi huzavonáról

Rövid moszkvai tartózkodás után tovább utazott Párizsba a Dél-vietnami Nemzeti Felszabadítási Front delegációja, amely Tran Buu Kiemnek, a DNFF Központi Bizottsága elnökségi tagjának vezetésével tegnap este meg is érkezett a francia fővárosba. Mint ismeretes, eddig a megbeszéléseken Binh asszony, a küldöttség helyettes vezetője képviselte a DNFF-et. A tanácskozás érdemi részének megkezdése továbbra is késik. Ennek oka — mint arra a VDK delegációja hétfői nyilatkozatában rámutatott —, hogy Washington és Saigon még formai kérdésekben is igyekezik kérdésessé tenni a konferencia négyes jellegét. Ennek a fontos politikai kérdésnek a jegyében javasolta a DNFF és a VDK küldöttsége, hogy a négy küldöttség kerekasztal körül helyezkedjen el, a tetszése szerinti helyen. Az Egyesült Államok és a saigoni kormány küldöttsége mindazonáltal kitarthat, képtelen elgondolással mellette és ezzel megakadályozták, hogy az értekezlet, amelynek már november 6-án meg kellett volna kezdődnie, munkához lásson. A helyzetért teljes mértékben az Egyesült Államok és a saigoni rezsim viseli a felelősséget — mutat rá a közlemény.

A kommentátorok emlékeztetnek arra, hogy ez csak az amerikai-saigoni huzavona új formája és a halogató taktika mind félreérthetlenebb. Szinte teljes bizonyossággal arról van szó, hogy az amerikai és a saigoni delegáció nem akar érdemi tárgyalásokat január 20., a Nixon-kormány beiktatásának időpontja előtt. Ennek a nyilvánvaló ténynek a fényében nem hangzott valami meggyőzően Clifford amerikai hadügyminiszternek az a kijelentése, amely szerint „az ügyrendi kérdésekben csak Hanoi és Saigon között van a vita” és az Egyesült Államok ebben a kérdésekben érdektelen.

Egy kérdésre adott válaszból azonban kitűnt, hogy Clifford nincs túlságosan jó véleménnyel szövetségéről, a saigoni kormányzatról. Clifford szerint egyébként a politikai és a katonai rendezést el kell választani egymástól, mert nincs értelme az Egyesült Államoknak 540 000 katonát tartania Dél-Vietnamban addig, amíg a politikai rendezésben meg nem állapodik Saigon és Hanoi. „Ez nem kötelességünk” — mondotta.

Clifford egyébként nyilatkozatában azt is kijelenti, nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy Johnson elnök még január 20-án, azaz hivatalának átadása előtt találkozik Koszigin szovjet miniszterelnökkel.

Clifford azzal érvelt a találkozó időszerűsége mellett, hogy a hivatalba lépő Nixon-kormányzat más fontos problémákkal is szemközt találja magát. Nixon viszont feltehetően ellenzi Johnson és Koszigin találkozóját, mert saját maga akarja kialakítani az amerikai politika arculatát. Feltételezhető, hogy a Szovjetunió is egyetért ezzel, hiszen Moszkvában

tudják, hogy a Johnson kormányzat már csak napokban számolhat.

A tárgyalások tartalmáról Ky alelnök, a dél-vietnami küldöttség irányítója nyilatkozott a U. S. News And World Report című amerikai magazinnak. Azt fejtette, hogy a tűzszünet kimondásához előzőleg alapvető megegyezésre van szükség a politikai problémákat illetően. Ky nem beszélt az amerikai csapatok kivonásáról, viszont követelte a szerinte Dél-Vietnamban levő „északi kommunista csapatok” visszavonását.

A Saigonból érkező katonai jelentések hétfőn is arról számoltak be, hogy a B-52-es amerikai nehézbombázók újabb nagyszabású támadásokat intéztek a kambodzsai határ és Saigon között elterülő őserdőkben vezető partizánútvonalak ellen. Több katonai összecsapásra is sor került ebben a térségben. Az amerikai és dél-vietnami felderítési jelentései szerint a dzsungelben nagyszabású partizán-erőket vontak össze egy Saigon elleni támadásra.

Megnyílt az SZVSZ főtanácsának ülésszaka

Hétfőn Berlinben megkezdte tanácskozásait a Szakszervezeti Világszövetség főtanácsának 18. ülésszaka. Szombaton és vasárnap Berlinben ülésezett az SZVSZ végrehajtó bizottsága és a végrehajtó bizottság irodája.

A főtanács ülésezésének első napirendi pontja: az SZVSZ feladatai a nemzetközi szakszervezeti mozgalom egységének kibontakoztatása, a munkásosztály gazdasági és szociális követeléseinek megvalósítása, továbbá a békéért, a nemzeti függetlenségért és a vietnami emberek agresszív végleges beszüntetéséért folytatott harcban. A továbbiakban a

7. szakszervezeti világkongresszus összehívásának, a szakszervezeti káderek képzésének problémáival, valamint a pénzügyi ellenőrző bizottság jelentésével foglalkoznak.

Az ülészakas első napján a Szakszervezeti Világszövetség tagjainak sorába a következő országok demokratikus szakszervezeti szövetségeit vették fel: Dahomey, Gambia, Irak, Szudán, a Fülöp-szigetek, Réunion, Ceylon és Peru.

A Szakszervezeti Világszövetség főtanácsa berlini ülésének első napján Pierre Gensous főtítkárhelyettes mondotta el az SZVSZ tevékenységével foglalkozó beszámolót.

KGST-tanácskozás Lipcsében

A KGST vegyipari állandó bizottsága 1968. december 10. és 13. között Lipcsében megtartotta 30. ülését. A bizottság ülésén a magyar delegációt dr. Székér Gyula, a nehézipari miniszter első helyettese vezette.

A KGST és a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság közötti egyezmény értelmében a bizottság ülésén részt vett Jugoszlávia küldöttsége is.

A bizottság megvitatta a KGST-országoknak a vegyipar és a cellulóz-, papíripar területén 1970 utáni együttműködésében mutatkozó egyes fő problémák ki-

dolgozásával kapcsolatos munkák előzetes eredményeit. Megvizsgálták és jóváhagyták a KGST, mezőgazdasági állandó bizottságával egyeztetett tájékoztatót, a KGST-országok távlati műtrágya- és növényvédőszer-választékáról, valamint szabványosítási ajánlásokat fogadtak el számos vegyipari termékre.

A bizottság jóváhagyta az 1969. évi munkatervet és a bizottság által tárgyalt összes kérdésben megfelelő határozatokat fogadtak el.

A bizottság ülése a barátság és egyetértés légkörében zajlott le.

KISZ vándorzászló a határőrség legjobb kerületének

Katonai díszelgés

— Újoncok esküje

Vasárnap a határőrség kiskunhalasi parancsnokságának laktanyájában ünnepélyesen, a *hozzátartozók jelenlétében* tettek esküt a határőrséghez bevonult újoncok, közöttük szegedi és szegedi járási fiatalok is. Ezzel együtt másik nagy esemény zajlott: a déli határszakasz őrszévével megbízott határőrkerületek idei legjobbjának, a kiskunhalasiaknak átadták a KISZ Központi Bizottságának vándorzászlóját.

Az ünnepségen, a katonai díszelgésű aktuson részt vett Németi József vezérőrnagy, a belügyminiszter első helyettese, Szabó Gusztáv vezérőrnagy, a BM. határőrség országos parancsnoka és Tarcsai Tibor vezérőrnagy, a BM karhatalom országos parancsnoka is. Ott volt a Csongrád megyei pártbizottság képviselőiben Czifra Pál, és az ideiglenesen hazánkban tartózkodó szovjet katonai egységek több meghívott képviselője, valamint a Magyarországon tartózkodó NDK-katonaküldöttség.

Kürtszó jele után a felsorakozott egységeket köszöntötte és megismerlőtte Németi József és vele együtt Dudás István, a határőrség ke-

Török Imre felvétele

A KISZ vándorzászlójának átadása

relüeti parancsnoka. A katonazenekar eljátszotta a Himnusz, majd Gázso Béla alezredes a határőrség kerületi parancsnoksága nevében üdvözölte a hozzátartozókat, az eskükhöz felsorakozott újoncokat, s méltatta a haza iránti kötelezettségteljesítés jelentőségét.

Ezután *hűségességet tettek az újoncok*. Bibók Béla határőr az újoncok nevében megígérte, hogy *hűek lesznek esküjükhöz*. Szavait befejezve megcsókolta a csapatzászlót.

Pergett a dob, *úttörők hozták a KISZ Központi Bizottságának zászlóját*, amit Bodó Károly, a KISZ KB helyettes osztályvezetője adott át az egységnek. A vörös selyemzászlót *Ludányi Ferenc* százados, a kerületi parancsnokság KISZ-bizottságának titkára vette át, zúgó hajrá közepette.

Az esküt tett határőröket, szüleiket köszöntötte Szabó Gusztáv, s *gratulált* a kiskunhalasi terület határőreinek a KISZ vándorzászlójának kiérdemeléséért.

A megkapó ünnepség az Internacionálé hangjaival, majd az egység *diszlovonulása*val ért véget.

A jó ebéd után a *határőrök és hozzátartozók jó ideig együtt maradtak, beszélgettek*. Az édesanyák mindegyike különböző módon ugyan, de lényegében azonos nyugalommal, jóérzéssel állapította meg: „*Jól nézel ki, fiam!*”...

Miért kapták a kiskunhalasi kerület határőrei a vándorzászlót? Sok-sok összetevője van ennek. Summázottan talán annyit róla: kiváló eredményeket értek el a kiképzésben, a határ őrszévében, az együttműködésben a lakossággal, s általában az emberi helytállásban. Részre mindennek, hogy az egység katonái egy év alatt több mint 3 ezer dicséretet kaptak, harminchat úttörőcsapattal van rendszeres kapcsolatuk, a kerületben hat a határőr-kerületek száma, öt alegység tagjai viselik zubbonyukon a kiváló alegységet jelző ezüstsávot. A határőrök 12 hónapban, önként több mint 226 liter vért adtak a szabadságukért harcoló hős vietnami népnek.

Dudás István, a parancsnok a KISZ zászlójának elnyeréséről találóan állapította meg:

— A tiszték, tiszthelyettesek és a sorállomány *együtt*, átlagon felüli kötelezettség teljesítésének, odaadásának köszönhető, hogy az egység átvethette a zászlót. Ez a nagy tiszteség *kötelez* is.

M. S.

Bérmunka — 150 ezer dollár értékben

A Szegedi Ruhagyár és a szabadkai Zeljeznicar együttműködése

A ruhaipar országosan előreláthatóan négy százalékkal növeli termelését 1968-ban az előző évihez mérten. A szocialista országokba irányuló export várhatóan 6 százalékkal lesz több a tavalyinál és mintegy 40 százalékkal emelkedik a ruhaipar tökéscsökkentése. Figyelemre méltó, hogy miközben a hazai kiskereskedelmi forgalom összességében 6 százalékkal emelkedett, a ruházati cikkek forgalma 7 százalékkal nőtt. Bár fokozódott a vásárlóerő, a kereskedelem változatlanul nagy készletekkel rendelkezik és egyelőre nem kívánja igénybe venni a ruhaipar teljes kapacitását. A ruhaiparok most ezért keresnek új lehetőségeket, s javítják munkájuk minőségét, hogy külföldön is piacot találjanak termékeiknek.

A Könnyűipari Minisztériumban néhány napja tartott tanácskozáson Ábrahám István, a Szegedi Ruhagyár igazgatója bejelentette, hogy a Szegedi Ruhagyár Jugoszláviából vállalt bérmunkát. A vállalat vezetői elmondották, hogy együttműködési szerződést kötöttek a szabadkai Zeljeznicar konfekciüzemmel.

A két testvérváros, Szeged és Szabadka, kapcsolatának történetében méltán nevezhetjük 1968-at mozgalmas esztendőnek. A szabadkai vállalatok az idén másodszor mutatták be termékeiket a Szegedi Ipari Vásáron és viszont a szegediek, s néhány Csongrád, illetve Bács megyei vállalat a szabadkai kézműipari vásáron. A kölcsönös termékbemutatók elősegítették a határmenti árucseré-forgalom növekedését, sőt megteremtették a vállalatok kooperációs kapcsolatainak kiszélesítését is. A szabadkai konfekciós vállalat vezetői a szegedi vásáron figyeltek fel a ruhaipar munkájára, bemutatott termékeinek minőségére.

Néhány napja véget érték a két vállalat közötti tárgyalások. A szegediek vállalták, hogy a szabadkaiak megrendelésére 1969. március 20-ig 65 ezer férfinaadrágot, több ezer sportzabású zakót és március 31-ig 10 ezer öltönyt készítenek. Az anyagot a jugoszláv vállalat bocsátja a Szegedi Ruhagyár rendelkezésére. A bérmunka értéke 150 ezer dollár lesz.

A szegedi gyárban már megkezdtek a felkészülést. A tervek szerint decemberben tíz munkaszalag kezd meg

a szabadkaiak által rendelt nadrágok, zakók és öltönyök gyártását. Több új célgépbéllítással, a technológia korszerűsítésével igyekeznek megalapozni a jó munka feltételeit. A dolgozók kisebb csoportjai máris hozzáfogtak a betanuláshoz. A hozott anyagból ugyanis nem szabad osztályos árut készíteni, más szóval minden darabnak exportképesnek kell lennie.

A szegedi és a szabadkai vállalat együttműködése előreláthatóan tovább bővíti a közeli hónapokban. Máris tárgyalásokat folytatnak arról, hogyan tudnák erősíteni termelési kapcsolataikat és közösen újabb piacokat szerezni a nyugati országokban.

A rádió és tv közvetítése az országgyűlésről

Az országgyűlés ülészakáról a rádió szerdán és csütörtökön a déli hírekben, és a 19 órákor kezdődő Esti Krónikában hangkepekben, tudósításokban számol be. A televízió 18-án és 19-én a híradóban, 18-án pedig 19.30 órai kezdettel külön kiadásban számol be az országgyűlés ülészakáról.